

Нека се лепота ове књиге чува многовечно

„Неизмерно поштовање православних Срба према Библији исказује се речју којом се она у нашем језику најчешће назива Свето писмо. Ту књигу држале су многе српске породице као породичну светињу, чак и онда када је мало ко од укућана био писмен. Преносили су је аманетом с колена на колена и носећи с њом кроз време породично памћење и традицију о прецима узайимно на маринама и на унутрашњости корица. У збеовима и сеобама, у оињеним појромима душманских паликућа, у рајовима и рајним недаћама, понекад и светијрдним немаром појединих појомака, уништавање су неке од ових реликвија, а прошило их је и време коме крхкост хартије не може кроз многе генерације да одоли.

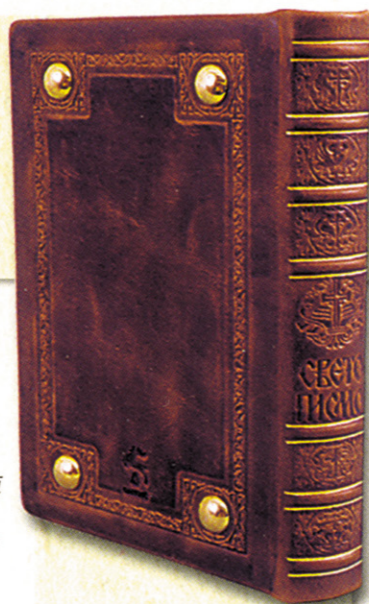
Спојинак унікајних рукојворина Светој писма, израђених на најфинијој кожи мајјорским и значким коришћењем орнаментике српских средњовековних манастира, нуде могућност да се на најлепши начин усостави, или обнови, традиција у породицама које свету књигу данас немају. Да се овековече стари и доишу нови појаци о породици, да се усостави генеалогско стабло и тако завештају појоцима свести и понос о чврстини, лепоти, писности и трајности породичне заједнице као основној језира српској народној животи и ојјанка.

Нека се лепота, освеженост и појсећања ове књије чувају срећно и многовечно!”

Председник Мајице српске
проф. др Божидар Ковачек

Додир уметничког рељефа

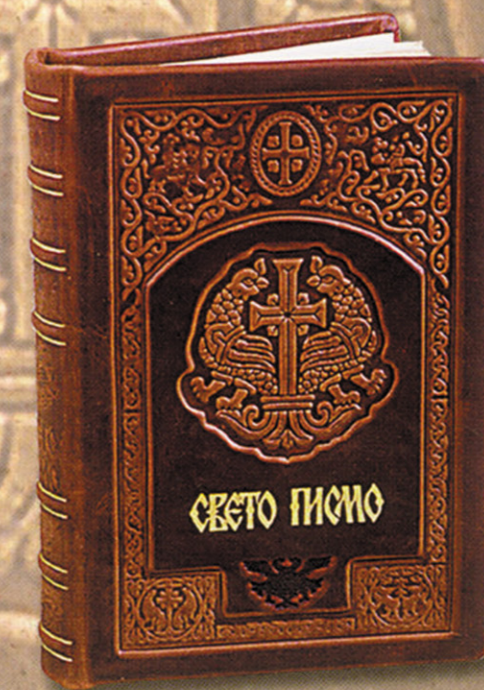
У време доминације електронске комуникације, лепота креативној уметничкој појези књије појјаје изузетно актуелна. Књија све више прејставља феномен кроз визуелни доживљај, осећај додира врсте и квалитета хартије на којој је писана и материјала у који је појезана, а поједно задовољство јружа осећај додира рељефа кожној појези и дојриноси ујиску да је књија лични и интимни сајворник.

1789.

Поклон који се чува вековима

Свето писмо у уметничком кожном појезу ј. Драјомира Ивковића незаменљиви је симбол појстања, трајања и будућности српској народа и саме породице власника овакве књије. Идеалан је и зајста специјалан, врхунски појклон драјим људима за славе, венчања, криштења или у друјим појодама. Свето писмо у појезу ј. Ивковића трајаће вековима у сваком дому. Биће по реликвија свете речи, традиције народа и историје породице која ја поједује.

СВЕТО ПИСМО

Поручите свој примерак Светог писма:

Атеље и књиговезница ИВКОВИЋ

Дунавска 10, Нови Сад, Србија

Телефон: (381 21) 521 461

www.ivkovic1789.com e-mail: office@ivkovic1789.com

facebook.com/atelje.ivkovic www.instagram.com/ivkovic1789official

Господин Драгомир Ивковић је познато и признато име светукњиговезачке уметности. Потомак је познате новосадске породице која се у неколико претходних генерација бавила штампањем и повезивањем књига као и производњом и продајом црквених утвари (опремањем цркви и свештенства).

Стручно знање у почетку је стицао од оца, врсног мајстора у том послу а касније на универзитету у Новом Саду и последипломском усавршавању на Институту за патологију књиге *Alfonso Gallo* у Риму, Италија, као и на *Temple University Libraries Department of Special collections*, *B. Gimelson Paper Restoration Laboratory*, *Congres Library of Washington DC* и *Union Lique of Philadelphia Rear Books...* у Сједињеним Америчким Државама.

После вишедеценијског стручног рада и усавршавања, господин Ивковић је одлучио да сво своје професионално искуство, знање и умеће крунише повезом књиге над књигама - Светог писма, сма-трајући да Свето писмо мора да буде у једном посебно обликованом повезу од коже, са корицама украшеним знацима из наше прошлости који нас трајно повезују са нашим прецима.

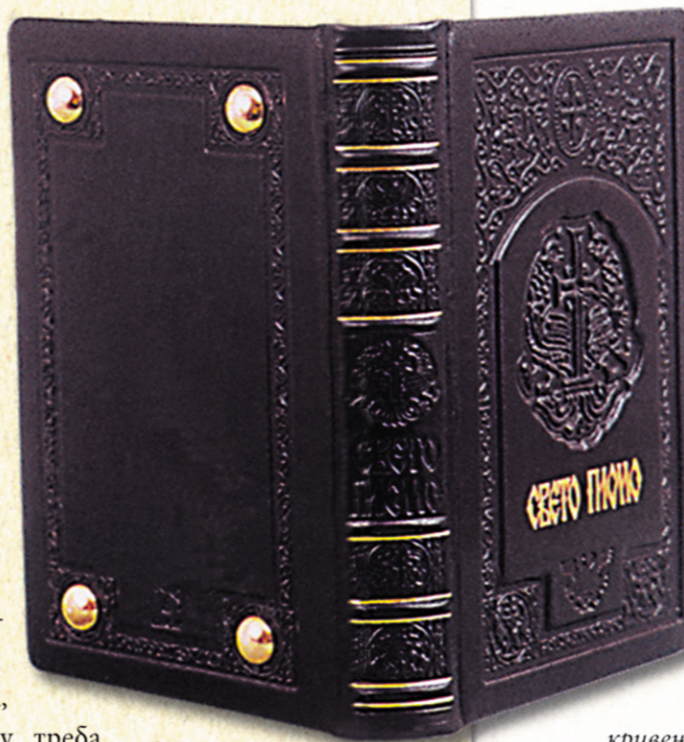
Библији у специјалном, уметничком повезу господина Ивковића по први пут је припојен историјски приказ свих српских црквених поглавара од Светог Саве до данас,

који нам показује трајање и континуитет традиције и културе српског народа. У додатку се налази и ексклузиван део посвећен чувању породичне историје, са циљем да се сачувају стари и додају нови подаци о породици. Ова књига, са свим значајним породичним записима и подацима, треба да се чува и преноси као славска икона и да помогне генерацијама које нас наслеђују да запамте ко су и одакле долазе.

Свето писмо у уметничком, уникатном повезу господина Драгомира Ивковића представља уметничко дело, врхунски домет мајсторског књиговезца,

реликвију коју треба да чува и наслеђује свака породица која држи до своје традиције и будућности.

Књига је у повезу од квалитетне коже, у више боја, има означено место где се уписује први власник ове књиге и смештена је у посебно дизајнирану и обликовану кутију, са лежиштем за књигу од тамно црвеног плиша.

Књига над књигама

Свето њисмо је књиџа из које су рођене све друге књиџе, књиџа која љреџисџавља њисану реч Божју и чији значај и уџицај на људе љреџавилази све шџио је икада најџисано, све до сада љознаџе мџџове и леџенде од насџанка човека и светџа до данас. Такав значај љроџилази из неџреџавиђеноџ усџешноџ сџоја љоседноџ и оџшџџељудскоџ, сџоја реалноџ и иреалноџ, људскоџ и божанскоџ, као и израза људске џежње, наде и сна о мођуђносџи љреџавилажења овоземаљске коначносџи човека. Као Божје оџкривење људима љоказује нам ко смо, одакле смо и куда џтреба да иџемо.

Богу у славу, људима на радост

Главни моџив за овај мој рад био је да сџворим књиџу која ће служџиџи Бођу у славу, људима који је имају на радосџ, а мојој љпородици и мени на љонос.

Г. Драџомир Ивковић

Њеџова Свџџосџ Пайџриџарх Срџски, Госџодин Павле блаџословио је 9. јула 2001. џодине рад и досџџиџнуће џ. Ивковића, љримајући на дар љрви примерак сџецијално љовезаноџ Свџџоџ џисма.

Њеџова Свџџосџ Пайџриџарх Срџски, Госџодин Иринеџ блаџословио је 18. новембра 2011. џодине рад и досџџиџнуће џ. Ивковића, љримајући на дар љримерак сџецијално љовезаноџ Свџџоџ џисма.

Москва, Црква Хрџсџа Сџасџџеља. – Њеџова Свџџосџ Алексџеј II Пайџриџарх Московски и целе Русије љримио је 15. новембра 2004. љоклон од Њеџове Свџџосџи Пайџриџарха Срџскоџ Госџодина Павла Свџџо џисмо у љовезу Аџџеља и књиџовезнице Ивковић.

Њџхова К.В. Александар II и Принцеџа Каџџарина љосеџџили су дом и аџџеље госџодина Ивковића у Новом Саду, 12. окџџобра 2001. џодине. Од џџада се друџи љримерак Свџџоџ џисма налази у Белом двору, дому срџске краљевске љпородице.

Манасџџир Хиландар – Оџџац Меџџоџије и оџџац Пеџџар љримили су Свџџо џисмо као љоклон манасџџирскоџ библиџџеџи. О Крсџџовдану, 27. сџеџтембра 2002. џодине.

Најсџџариџи живи расадник кулџуре срџскоџ народа, Маџџица срџска у Новом Саду, од 19. окџџобра 2001. чува на љоседном месџџу Свџџо џисмо у љовезу џ. Ивковића.

Москва, Црква Хрџсџа Сџасџџеља. Председник Инџџернационалне Фонџације Уније Православних Хрџсџана, В. Алексџев љримио је 15. новембра 2004. љоклон од Њеџове Свџџосџи Пайџриџарха Срџскоџ Госџодина Павла, Свџџо џисмо у љовезу Аџџеља и књиџовезнице Ивковић.

Паџа Јован Павле Друџи љримио је у Ваџџикану 27. маја 2003. џодине љоклон од љрседника Срџије и Црне Горе Свџџозара Маровића: љримерак Свџџоџ џисма у љовезу Аџџеља и књиџовезнице Ивковић.